

ת"פ 27609/11/22 - מדינת ישראל נגד ברוך ניימן

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 27609-11-22 מדינת ישראל נ' ניימן ואח'

בפני בעניין:	כבוד השופט שלמה בנג'ו המאשימה	מדינת ישראל באמצעות רשות המיסים
נגד הנאשם		ברוך ניימן ע"י ב"כ עוה"ד אלי סרור

גזר דין

כתב האישום:

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום, בעבירה של מרמה עורמה או תחבולה - עבירה לפי סעיף 220 (5) לפקודה (3 עבירות).

לפי עובדות כתב האישום, הנאשם 1 הינו טכנאי שיניים והנאשם 2 הינו רופא שיניים.

במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, אך לכל המאוחר החל משנת 2017, ועד שנת 2019 (להלן: "התקופה הרלוונטית לכתב האישום") ניהלו הנאשמים מרפאת שיניים ברח' הגפן 53, קריית ביאליק (להלן: "העסק").

הנאשמים הפעילו את העסק והעניקו במסגרתו טיפולי שיניים עבור לקוחות.

הנאשמים חייבים להודיע לפקיד השומה על התחלת התעסקות על פי הוראות סעיף 134 לפקודת מס הכנסה (נוסח חדש), התשכ"א - 1961 (להלן: "הפקודה"), לנהל פנקסי חשבונות בהתאם לפקודה ולהוראות מס הכנסה (ניהול פנקסי חשבונות) תשל"ג - 1973 (להלן: "ההוראות"), ולדווח על הכנסותיהם באמצעות הגשת דוחות שנתיים כמתחייב לפי סעיפים 131 ו-132 לפקודה.

במהלך התקופה הרלוונטית לכתב האישום, הנאשמים הפיקו הכנסות מהעסק בסכום שלא פחת מסך של 1,322,190 ₪ כפי שיפורט להלן.

הנאשמים במעשיהם פגעו בקופה הציבורית ובשוויון נטל המס, אי הודעה לפקיד השומה על תחילת העיסוק וניהולו בהתעלם כליל מחובותיהם החוקיות של הנאשמים כלפי רשויות המס, מונע מפקיד השומה את היכולת לבחון את הכנסותיהם ולקבוע את סכום המס המתחייב וגבייתו בהתאם לחוק.

במהלך התקופה הרלוונטית לכתב האישום, השתמשו הנאשמים במרמה ערמה ותחבולה במזיד ובכוונה להתחמק ממס בדרכים המפורטות להלן:

הנאשמים בכוונה להעלים מרשויות המס את מקור ההכנסה בשלמותו, לא הודיעו לפקיד השומה על תחילת עיסוקם.

הנאשמים לא ניהלו פנקסי חשבוניות בעסק כמתחייב בהתאם לפקודה ולהוראות.

נאשמים לא הגישו לפקיד השומה את הדוחות על הכנסותיהם בתקופה רלוונטית לכתב האישום כמתחייב בהתאם לפקודה.

את מרבית התקבולים שהתקבלו בעסק קיבלו הנאשמים באמצעות שיקים פתוחים או במזומן.

בכל שנות המס בתקופה הרלוונטית העלימו הנאשמים את הכנסותיהם מפקיד השומה בסכום שאינו ידוע במדויק למאשימה אך לכל הפחות בסך של 1,322,190 ₪ כמפורט להלן (ראה נספח א' המהווה חלק בלתי נפרד מכתב אישום זה). הנאשמים פעלו באופן המפורט לעיל במזיד ובכוונה להתחמק ממס.

ראיות לעונש:

ב"כ הצדדים לא הגישו ראיות לעונש.

טענות הצדדים:

ב"כ המאשימה עמדה על חומרת המעשים, שביצע הנאשם תוך שהיא מדגישה כי מדובר במי שלא הודיע על פתיחת עסקו, לא ניהל ספרים כדיון, לא הגיש דוחות, מכיוון שביקש להסתיר מפקיד השומה את הכנסותיו, הפיק הכנסות עליהן לא דיווח ולא שילם מס, והכל במטרה להתחמק מהמס.

עוד הודגש, היקף ההשמטה, העומד על סך של כ-1,300,000 ₪, על ריבוי העבירות שביצע הנאשם, על פני תקופה של שלוש שנים, הנזק שנגרם כתוצאה ממעשיו, והפגיעה בערכים המוגנים.

לעמדת המאשימה, מתחם העונש ההולם בנסיבות אלה, נע בין 10 ל-24 חודשי מאסר, מאסר על תנאי, קנס והתחייבות, ולאור אי הסרת המחדלים, ביקשה לקבוע את עונש המאסר, ברף הבינוני של המתחם.

מנגד, טען הסניגור, כי עמדת המאשימה, אינה תואמת את מעשיו של הנאשם.

מדובר בתיק בו יש שני נאשמים, הנאשם 2 הינו רופא השיניים, והנאשם 1 הוא טכנאי שיניים ונושא באחריות מופחתת לאירועי כתב האישום. בנוסף, הנאשם ערך הסכם שומה עם פקיד השומה והשמטת ההכנסה שלו, הנובעת מהסכם השומה, אינה כנטען על ידי המדינה, אלא נותר לו לשלם עוד 255,000 ₪. במקרים דומים, תיקים כאלה נגמרים בכופר כסף.

עוד הדגיש הסניגור את נסיבותיו האישיות של הנאשם, היותו גרוש ואב לשלושה ילדים, נעדר עבר פלילי, מצבה

הבריאות של בתו, התנהלותו של בנו בכורו של הנאשם, הסתבכויותיו וההתמודדות של הנאשם עם מצוקות חיים אלו. לאור כל אלה, טוען הסניגור כי ניתן להסתפק בעניינו בעונש צופה פני עתיד, וקנס.

דבר הנאשם בטרם מתן גזר הדין:

הנאשם הביע חרטה על מעשיו, ציין את נסיבותיו האישיות וביקש שבית המשפט יחוס עליו.

דין והכרעה עונשית:

הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו (סעיף 40ג (א) לחוק העונשין):

העדר דיווח כדין לשלטונות המס, בדבר הכנסות, גוררת פגיעה במערכת המס, וביכולתה לגבות מס אמת, מכל עוסק. בעקיפין, נגרם נזק לאוצר המדינה שעה שלא נגבה מס אמת מאותו עוסק, ונפגע הציבור בכללותו. אני מפנה לדברים שנאמרו ברע"פ 9004/18 יצחקי נ' מדינת ישראל (2018):

"בית משפט זה חזר ועמד על חומרתה של עבריינות המס, אשר נובעת מפגיעתה הקשה במשק, בכלכלה, ובמגוון היבטים חברתיים, הנוגעים לנטל תשלום המיסים, כמו גם מהקושי הרב שבחשיפתה. נפסק לא אחת, כי יש ליתן לחומרה זו, ביטוי ממשי במסגרת גזירת עונשו של מי שהורשע בעבירות אלה, תוך מתן עדיפות לשיקולי ההרתעה, ולאינטרס הציבורי שבהחמרת הענישה, על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם, וכאשר נקודת המוצא היא, כי העונש ההולם בעבירות אלה, הוא מאסר בפועל".

מדיניות הענישה (סעיף 40ג (א) לחוק העונשין):

מדיניות הענישה בעבירות מהסוג בהן הורשע הנאשם, המשלבות רכיב מרמתי, נוגעת, בעיקר למבצעים הנוקטים במנגנון מרמתי מובהק יותר ביחס להשמטת הכנסות, ומרבית הפסיקה עוסקת בעבירות הדנות בשימוש בחשבוניות פיקטיביות, אם כי ניתן ללמוד ממנה על מגמת הענישה כאשר מדובר בהשמטת הכנסה בין אם בדרך הנזכרת לעיל ובין אם על דרך של אי דיווח על ניהול עסק ללא דיווח לשלטונות המס ובדרך כזו להימנע משתלום מס.

רע"פ 5052/21 בן שלמה נ' מדינת ישראל (2021) - הנאשם הורשע בעבירות של שימוש בחשבוניות פיקטיביות, שימוש במרמה, עורמה או תחבולה, במטרה להתחמק מתשלום מס. שם דובר בהשמטת הכנסה בסך 700 אלף ₪. בית משפט השלום גזר עליו 11 חודשי מאסר בפועל, 8 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 15,000 ₪, לאחר שקבע מתחם שנע בין 9 ל-24 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם. בקשת רשות ערעור אף היא נדחתה.

רע"פ 3761/20 עוקב נ' מדינת ישראל (2020) - הנאשם הורשע בשימוש בחשבוניות פיקטיביות, כך שהוא והחברה שבבעלותו ניכו מס תשומות בסכום כולל של כ-4 מיליון ₪ באמצעותן. הוא נדון ל-15 חודשי מאסר בפועל, 18 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 250,000 ₪. בית המשפט המחוזי הפחית את הקנס ל-50,000 ₪. ערעורו נדחה.

רע"פ 2485/20 סיידי נ' מדינת ישראל (2020) - הנאשם הורשע בשימוש בחשבוניות פיקטיביות, בנסיבות מחמירות,

בכך שניכה תשומות שלא כדיון, באמצעות חשבוניות פיקטיביות, בהיקף של כ-1,800,000 ₪ במשך שנתיים. בית משפט שלום גזר עליו בין היתר 13 חודשי מאסר בפועל. בערעורו של הנאשם על העונש, העמיד בית המשפט המחוזי את עונשו על 12 חודשי מאסר בפועל, וקבע שהעונש שנגזר עליו אינו חורג באופן קיצוני, ועוד קבע שלא היה מקום להציב את עונשו של הנאשם מעל הרף התחתון שנקבע במתחם שקבע בית משפט השלום, מבלי שניתנה לכך הנמקה, ומשום שהמחדלים הוסרו במלואם.

רע"פ 9004/18 **יצחקי נ' מדינת ישראל** (2018) - הנאשם הורשע ב-55 עבירות של חשבוניות פיקטיביות בהיקף מס של כ-1,400,000 ₪. הנאשם הסיר את מחדליו. בית משפט השלום גזר עליו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, בית המשפט המחוזי החמיר בעונשו והעמידו על 12 חודשים, וקבע שמתחם העונש ההולם נע בין שנה ל-3 שנות מאסר לצד עונשים נלווים. בקשת רשות ערעור לעליון נדחתה, תוך שנקבע כי העונש אינו חמור כלל ועיקר.

רע"פ 8100/18 **אבו נג'מה נ' מדינת ישראל** (2018) - הנאשם הורשע בשימוש בחשבוניות פיקטיביות ובעבירות מס נוספות, כאשר סכום המס הכולל עמד על כ-470,000 ₪. בית משפט השלום גזר עליו 18 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים, לאחר שקבע שמתחם העונש ההולם נע בין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל. בערעורו של הנאשם לבית המשפט המחוזי, הופחת עונשו והועמד על 14 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 5938/18 **אסרף נ' מדינת ישראל** (2018) - הנאשם הורשע בעבירות של שימוש בחשבוניות פיקטיביות בהיקף מס של כ-350,000 ₪ ובעבירות נוספות. הנאשם לא הסיר את מחדליו. בית משפט השלום קבע כי המתחם נע בין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים וגזר עליו 12 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך 40,000 ₪.

רע"פ 4987/18 **אבו סעיד נ' מדינת ישראל** (2018) - הנאשם הורשע בשימוש בחשבוניות פיקטיביות, בהיקף מס בסך של כ-418,000 ₪, הנאשם לא הסיר את מחדליו. בית משפט השלום קבע מתחם בין 9 ל-15 חודשי מאסר לצד עונשים נלווים. הוא נדון ל-9 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, וקנס בסך 40,000 ₪.

רע"פ 1929/18 **אריאלי נ' מדינת ישראל** (2018) - הנאשם הורשע בשימוש בחשבוניות פיקטיביות ובעבירות מס נוספות, בהיקף מס של כ-280,000 ₪. בית משפט השלום גזר עליו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות. ערעור המדינה לבית המשפט המחוזי התקבל, ועונשו הוחמר והועמד על 10 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים, תוך שבית המשפט המחוזי קובע שהמתחם הראוי הוא 9 - 18 חודשי מאסר בפועל.

נסיבות שקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 לחוק העונשין):

לפי עובדות כתב האישום בהן הודה הנאשם, בין השנים 2017 - 2019, הוא ניהל יחד עם הנאשם 2 מרפאת שיניים ברח' הגפן בקרית ביאליק, הפיק הכנסה מהעסק, בסך של 1,300,000 ₪ ולמרות זאת, לא דיווח לפקיד השומה על העסק, לא ניהל פנקסי חשבונות בהתאם להוראות פקודת מס הכנסה, ולא דיווח על הכנסותיו, כמתחייב לפי הוראות סעיפים 131 - 132 לפקודה.

עוד הודה הנאשם, בכך שאת מרבית התקבולים שהתקבלו בעסק, הוא קיבל יחד עם הנאשם 2 באמצעות שיקים פתוחים או מזומן, דבר שסייע לנאשמים להעלים את הכנסותיהם מפקיד השומה.

בנסיבות אלה, פעל הנאשם 1 יחד עם הנאשם 2, בעורמה, ולא דיווח על העסק וההכנסות שהופקו ממנו, על מנת

להתחמק מתשלום מס.

היקף ההשמטה הנקוב בכתב האישום עומד על כ-1,300,000 ₪, כמצוין בסעיף 5 לכתב האישום בו הודה הנאשם (אם כי יש לקחת בחשבון את היקף ההשמטה בראי הסכם השומה עם פקיד השומה, ראו בהמשך, המבטא מדד מדויק יותר של היקף המס הנגזר מההכנסה החייבת ובכך הנזק הממשי למדינה).

מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג (ב) לחוק העונשין):

בשים לב לעובדות כתב האישום בהן הודה הנאשם, המשקפות את נסיבות השמטת המס, מתחם העונש ההולם בנסיבות כוללות אלה, נע בין 6 חודשים ל-24 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40יא לחוק העונשין):

הנאשם בן 53, גרוש, אב לשלושה.

הנאשם נעדר עבר פלילי.

נלקחו בחשבון נסיבותיו האישיות והתמודדותיו של הנאשם, עם מצבה הבריאותית של בתו, בת ה-23 ועם בנו בן ה-25, שמפאת צנעת הפרט לא יפורטו.

נלקח בחשבון הסכם השומה שקבע כ-113,000 ₪ לכ"א משנות המס (להבדיל מהאמור בכתב האישום).

כמו כן, מצבו הרפואי של הנאשם, ותרומתו לקהילה.

העונש המתאים (סעיף 40יד (2) לחוק העונשין):

בשים לב לערכים החברתיים המוגנים שנפגעו על ידי מעשיו של הנאשם, עוצמת הפגיעה בהם, נסיבות ביצוע העבירה, תוך מתן הדעת ומשקל כי הנאשם הגיע להסכם שומה, וסילק חלק ניכר מהמחדל, והעמיד את יתרת החוב על סכום נמוך יחסית לגובה השמטת המס המופיעה בכתב האישום, מדויקת יותר, ולאור נסיבותיו האישיות של הנאשם, סבורני כי אין למצות את הדין עם הנאשם בזו הפעם, וניתן להסתפק בעונש מאסר בפועל, על הצד הנמוך של המתחם, שירוצה בעבודות שירות, לצד קנס ממשי ומרתיע שישקף את חוסר הכדאיות הכלכלית בביצוע עבירות דומות.

עוד אציין, כי עתירת המדינה לקביעת מתחם גבוה יותר וענישה מחמירה הכוללת מאסר ממשי, רלבנטית יותר למקרים שנדונו בפסיקה, הנוגעים לעבירה שהיא אמנם זזה, אך לנסיבות חמורות הרבה יותר, בהן נעשה שימוש בחשבוניות פיקטיביות להקטנת ההכנסה החייבת במס, דבר שלווה בתחכום, תכנון ודרגת אשם גבוהה מאוד להבדיל מאי דיווח על הכנסות כבמקרה דנן. נסיבות המקרה דנן, כפי שהן משתקפות בעובדות כתב האישום, הגם שהן עולות לכדי עבירה לפי סעיף 220 לפקודה, ובכך משקפות חומרה יתרה ונושאות זדון, הן בליבתן אי דיווח על עסק והכנסה החייבת במס לפקיד השומה, ובכך הן משיקות לעבירות הקבועות בסעיף 216 לפקודה, שהן בעלות מימד מרוכך יותר, אשר לגביהן קיימת

עמוד 5

אסדרה מנהלית, ואף מטעם זה לא מצאתי להטיל עונש מאסר ממשי.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות בדואר שליחים חיפה, רח' המוסכים 24.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עבודות שירות ביום 30/5/23 בשעה 08:00, במפקדת מחוז צפון, סמוך לבית סוהר מגידו. מובהר לנאשם כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכי כל חריגה ו/או אי הישמעות להוראות הממונה, עלול להוביל להפקעת הצו והוא ירצה את המאסר בכליאה ממשי.

8 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור את העבירה בה הורשע בתיק זה ו/או עבירה לפי סעיף 216 לפקודת מס הכנסה על חלופתיו.

קנס בסך 40,000 ₪ או 400 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1/5/23 ובכל 1 לחודש שלאחר מכן. פיגור יעמיד את מלוא הקנס לפירעון מידי ויפעיל את צו המאסר שלצדו.

התחייבות כספית בסך של 60,000 ש"י למשך 3 שנים כאשר התנאי להפעלת ההתחייבות יהיה ביצוע עבירות דומות ו/או עבירות לפי סעיף 216 לפקודת מס הכנסה.

להודיע לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ"ח ניסן תשפ"ג, 19 אפריל 2023, במעמד הצדדים.